

L'exclusió social en les persones migrants és tres vegades superior a les d'origen espanyol

- Un 32% de les famílies migrades de països extracomunitaris ateses per Càritas Barcelona no tenen cap mena d'ingrés, i els ingressos provinents de l'economia submergida han disminuït un 73% arran de la COVID-19
- 7 de cada 10 persones migrades de països extracomunitaris de la diòcesi de Barcelona pateixen exclusió residencial. Moltes d'elles es veuen obligades a viure en infrahabitatges, amuntegades o en habitacions de relloguer
- Càritas Barcelona demana que les persones migrades que ho necessitin puguin accedir als serveis socials bàsics, sigui quina sigui la seva situació administrativa

Barcelona, 19 de novembre de 2020 – “Els nostres esforços davant les persones migrants es poden resumir en quatre verbs: acollir, protegir, promoure i integrar.” Amb aquesta cita del *Fratelli Tutti* del Papa Francesc s'ha iniciat la presentació de l'informe de Càritas Diocesana de Barcelona **“Fronteres in-visibilitys, Com la irregularitat administrativa t'estroneja el projecte vital”**.

Mn. Joan Cabot, director del Secretariat Diocesà de Pastoral amb Migrants ha sigut l'encarregat de donar la benvinguda, recordant que el **compromís de l'Església amb les persones migrants ve de lluny**. El responsable de la Pastoral amb Migrants ha citat les tancades del 20 de gener del 2001, a l'església de Santa Maria del Pi, quan més de 300 persones en situació administrativa irregular van iniciar una protesta per demanar la seva regularització. **“L'església de Sant Pau del Camp, on ens trobem avui, va ser l'espai que va acollir a les dones que participaven en aquesta protesta, i demostra l'afany de l'Església per acompanyar a les persones més febles de la nostra societat”**, ha apuntat Cabot.

Una cursa d'obstacles

Seguidament ha intervingut Miriam Feu, cap d'anàlisi social i incidència de Càritas Diocesana de Barcelona. Feu ha desgranat les principals dades de l'informe Fronteres in-visibilitys, destacant que **l'exclusió social de les persones de nacionalitat extracomunitària gairebé triplica les d'origen espanyol, segons dades de l'informe FOESSA de 2019**. “L'exclusió afecta a tots els àmbits de la vida de les persones migrades. La taxa d'atur es duplica, i la taxa de risc de pobresa es multiplica per quatre”, ha advertit Feu. La cap d'anàlisi social ha destacat alguns dels majors greuges que pateixen les persones migrades, com l'exclusió residencial (70% persones migrades amb nacionalitat extracomunitària vs. 29% persones de nacionalitat espanyola/comunitària), en l'àmbit de la salut (27% vs. 17%) o en la participació cívico-política (66% vs. 9%).

“Les persones migrades estan obligades a superar una cursa d'obstacles dia rere dia. **Aconseguir un habitatge digne, empadronar-se, ser atès per serveis socials o trobar una feina són murs que diàriament han de saltar per arribar a la meta**”, ha explicat Feu. La cap d'anàlisi social ha destacat que hi ha murs més alts que d'altres, sobretot el de l'habitatge i el de la feina. **“Les persones migrades que atensem des de Càritas es veuen abocades a viure en habitacions**

CONTACTES DE PREMSA

de relloguer, sense contracte i totalment desprotegides. A més, han d'estar-se tres anys residint al país invisibilitzades, i després d'això necessiten un contracte d'un any a jornada completa per obtenir l'autorització de treball, cosa que avui és molt difícil, donada la precarietat laboral del nostre mercat de treball", ha denunciat Feu.

Feu ha constatat **que qüestions tan bàsiques com ser empadronat, obrir un compte corrent o ser atès pels serveis socials no és possible per a moltes persones migrades en situació administrativa irregular.**

L'impacte de la COVID-19 en les persones migrades

"Les conseqüències socials i econòmiques de la COVID-19 han colpejat amb més intensitat a les persones migrades, sobretot aquelles que viuen de l'economia informal". Feu ha indicat que a diferència de la crisi econòmica de 2008, **s'ha paralitzat bona part de les feines que se situen en l'economia informal. "Els ingressos de les famílies ateses per Càritas Diocesana de Barcelona que sobreviuen de l'economia informal (la majoria d'elles migrades) han caigut un 73%, i un 32% de les famílies migrades de nacionalitat extracomunitària no perceben cap ingrés",** ha indicat.

Una administració absent

Elisabet Ureña, cap de migració de Càritas Barcelona, ha estat l'encarregada de **constatar algunes de les mancances jurídiques actuals per acollir a les persones migrades.** Ureña ha denunciat els controls de fluxos migratoris al voltant del visat i el contracte de feina, a més d'una manca d'adequació de la norma a la mobilitat migratòria actual que obliga les persones a entrar de manera irregular.

"La gent criminalitza les persones migrants, i les titlla de "els il·legals". Les persones irregulars són els nostres veïns d'escala, aquell que et diu bon dia, el que porta el fill a la mateixa escola que el teu o el que cuida els avis de la teva millor amiga. A diferència de nosaltres, aquesta persona potser va arribar fa dos anys, i no pot tenir la residència. De sobte ha de treure al seu fill de l'escola, a mig curs, i marxar del barri, perquè li han pujat el lloguer de l'habitació on viu. No té diners per pagar, però tampoc té a ningú a qui demanar ajuda", ha exemplificat la cap de migració.

Ureña ha apuntat algunes de les fronteres invisibles que es troben les persones migrants, i ha volgut posar èmfasi en el cas dels menors d'edat. "Mentre els infants són menors d'edat, tenen els mateixos drets que els nens espanyols. Als 18 anys, si estan irregulars, han de deixar els estudis", ha advertit. Així mateix, Ureña també ha volgut posar el focus en la situació dels menors no acompanyats, indicant que no sempre són regularitzats per les entitats tutelars, i que tot i això només tenen accés al permís de residència. Això els situa en un alt risc de patir una irregularitat sobrevinguda si no obtenen un contracte. Finalment, Ureña ha destacat la **dificultat per accedir al dret d'asil a Espanya indicant que a 31 d'octubre de 2020, només un 4,57% de les persones sol·licitants han restat reconegudes amb l'estatus de refugiat i amb dret a la protecció subsidiària.**

CONTACTES DE PREMSA

Una resposta consensuada per part de l'administració

Finalment, el director de Càritas Diocesana de Barcelona, Salvador Busquets, ha sigut l'encarregat de demanar polítiques de xoc a les administracions públiques. Busquets ha destacat que hi ha un **col·lapse en el sistema de cites a Comissaria per l'emissió de la TIE**. Davant d'aquesta situació ha demanat agilitzar el sistema actual de concessió de cites prèvies, tal com marca la resolució de concessió/renovació emesa per les Oficines d'estrangeria.

Així mateix, ha demanat una **flexibilització en la concessió de les autoritzacions de residència i treball**, per tal que les persones estrangeres que es trobin al nostre territori en situació administrativa irregular puguin accedir al mercat laboral amb plenes garanties.

Seguidament, ha demanat que els **serveis socials garanteixin l'atenció de les persones migrades**, especialment la d'aquelles que tenen una situació administrativa irregular, **definint quines són les prestacions socials bàsiques**. “El marc normatiu estatal i autonòmic reconeix el dret a rebre serveis i prestacions socials bàsics, si bé en no dotar de contingut específic aquests serveis i prestacions, acaba sent decisió dels ens locals. **Els ajuntaments han de buscar fórmules perquè l'accés als drets d'atenció social no estigui subjecte a altres condicions**”, ha indicat Busquets.

Finalment, ha demanat garantir l'**empadronament de totes les persones que viuen en un municipi**, independentment que puguin acreditar títol de propietat o contracte de lloguer, tal com s'estipula a la legislació vigent. “Cal que totes les administracions apliquin la figura d'empadronament sense domicili fix per atendre les situacions de persones que viuen de relloguer sense contracte”, ha conclòs.

CONTACTES DE PREMSA

